

Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě - internetu - bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.

(dle rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 29. 8. 2014, čj. ČTÚ-19 462/2014-603)

Věc: Způsob učinění podání adresovaného správnímu orgánu.

Z odůvodnění:

Pan **R. V.** (dále jen „*navrhovatel*“), podal dne 20. 11. 2013 k Českému telekomunikačnímu úřadu, odboru pro jihomoravskou oblast (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) elektronicky námitku proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny služeb elektronických komunikací č. XXXXXX, které mu poskytla obchodní společnost **I. s.r.o.** (dále též „*odpůrce*“), a to za zúčtovací období od 1. 4. 2013 do 30. 11. 2013. Důvodem reklamace, která předcházela podání námitky, byla skutečnost, že zařízení poskytnuté odpůrcem bylo od 1. 1. 2013 nefunkční, a tudíž odpůrce nebyl oprávněn vystavovat faktury za služby, které neposkytl. Navrhovatel dále uvádí, že se odpůrce nijak nesnažil nefunkční zařízení opravit. Zároveň navrhovatel konstatuje, že odpůrce porušil smlouvu tím, že vystavil hromadnou fakturu, která navíc není daňovým dokladem.

Jako důkazy byly označeny: výzva k platbě ze dne 13. 8. 2013, smluvní dokumentace a čestné prohlášení.

Navrhovatel dne 5. 12. 2013 elektronicky doplnil své podání, ve kterém uvádí, že poskytovaná služba nemohla být aktivní, jelikož na žádné z faktur nebyl zahrnut poplatek za opětovné spuštění služby. Zároveň doložil jako další listinné důkazy jím podanou reklamaci, vyřízení jeho reklamace a Všeobecné obchodní podmínky odpůrce.

Správní orgán I. stupně vyrozuměl dopisem čj. ČTÚ-122 653/2013-637/II. vyř. – BaR ze dne 8. 1. 2014 účastníky o zahájení správního řízení. Současně byli účastníci řízení upozorněni na možnost navrhnout důkazy, vyjadřovat se k projednávaným skutečnostem, seznámit se s podklady nahlédnutím do správního spisu před vydáním rozhodnutí či na možnost uplatnění náhrady nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva.

Správní orgán I. stupně vyzval odpůrce usnesením ze dne 8. 1. 2014, čj. ČTÚ-122 653/2013-637/III. vyř. – BaR, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil:

- veškeré doklady, o které se opíralo vyřízení sporné reklamace a vyjádření k předmětné věci;
- doklad o vzniku a existenci smluvního vztahu;
- jakým způsobem se odpůrce v projednávaném případě vypořádal se zpoplatněním zasílání vyúčtování ceny za poskytnuté služby navrhovateli podle § 64 odst. 2, 5 a 6 zákona o elektronických komunikacích;
- vyúčtování za jednotlivá zúčtovací období, která byla součástí předmětné reklamace a kdy a jak byla navrhovateli doručena;
- vyúčtované upomínky, tj. prokazatelné upozornění na nezaplacení ve lhůtě splatnosti s odkazem na § 65 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích.

Odpůrce dne 20. 1. 2014 doručil správnímu orgánu I. stupně své vyjádření k předmětnému návrhu. V něm uvádí, že k uzavření smluvního vztahu s navrhovatelem došlo na základě Smlouvy o pevném připojení k síti Internet č. X XXXXX ze dne 9. 9. 2010 ve znění Smlouvy o pevném připojení k síti Internet ze dne 25. 5. 2011 (dále jen „*smlouva*“), která byla uzavřena na dobu určitou v délce 15 měsíců s účinností od 1. 6. 2011. Součástí smlouvy byly i Všeobecné podmínky odpůrce (dále též „*VP*“), které se staly součástí smlouvy odkazem na ně ve smlouvě.

Za období 09-12/2012 se navrhovatel dostal do prodlení s úhradou za poskytnuté služby elektronických komunikací, a proto mu bylo v souladu s čl. 5.5 VP pozastaveno poskytování služeb. Navrhovatel provedl dne 31. 12. 2012 doplatek dlužných cen, a proto mu bylo poskytování služeb dne 1. 1. 2013 opět zprovozněno.

Za období 01-03/2013 byly navrhovateli vystaveny 3 daňové doklady, které nebyly v termínu splatnosti uhrazeny, a proto bylo poskytování služeb v souladu s čl. 5.5 VP dne 25. 3. 2013 zablokováno. Odpůrce uvádí, že za období od 1. 1. 2013 do 25. 3. 2013 bylo poskytování služeb plně funkční, řádně vyúčtováno daňovými doklady a pro případ reklamace funkčnosti služby uplynula zákonem stanovená lhůta dvou měsíců pro realizaci takového úkonu.

Odpůrce konstatuje, že vzhledem k tomu, že navrhovatel na zasláné upomínky nikterak nereagoval, přistoupil dne 13. 8. 2013 k postupu podle čl. 8.4.3 VP, kdy byla ze strany odpůrce vypovězena smlouva s výpovědní lhůtou 3 měsíce a spolu s touto výpovědí byla ve smyslu ustanovení čl. 5.10 VP, kdy vypovězením smlouvy uzavřené na dobu určitou nejsou dotčeny nároky poskytovatele na úhradu zbývajících částí měsíčního paušálu splatného účastníkem do konce původně sjednaného termínu trvání smlouvy, rovněž realizována výzva k platbě na částku ve výši 57.257,- Kč, což pokrývá dobu od 1. 4. 2013 (začátek zúčtovacího období po blokaci služby) do 30. 11. 2013 (konec výpovědní lhůty).

Odpůrce doplňuje, že výzva k platbě ze dne 13. 8. 2013 není vyúčtováním poskytnutých služeb, ale souhrnem všech dlužných částek, které eviduje odpůrce vůči navrhovateli, a proto tato nemá podobu daňového dokladu.

Pro úplnost odpůrce dodává, že poté, co byla celá pohledávka předána k vymáhání, došlo ze strany navrhovatele k úhradě dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací za období 01-03/2013.

Na základě výše uvedeného považuje odpůrce námitku navrhovatele za neoprávněnou a neopodstatněnou.

Na podporu svých tvrzení přiložil odpůrce: plnou moc právního zástupce, smluvní dokumentaci včetně VP, výzvu k platbě ze dne 13. 8. 2013, upomínky ze dne 14. 2. 2013, ze dne 14. 3. 2013 a ze dne 16. 5. 2013, reklamaci navrhovatele a vyřízení reklamace odpůrcem.

Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 27. 1. 2014, čj. ČTÚ-122 653/2013-637/IV. vyř. – BaR, vyzval navrhovatele k odstranění nedostatku ve svém návrhu ze dne 20. 11. 2013, neboť z podání není s odkazem na § 37 odst. 2 správního řádu jednoznačně patrné, co žadatel žádá a čeho se domáhá.

V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že podle § 37 odst. 1 správního řádu se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Proto správní orgán I. stupně považuje za důležité doplnit, zda je podání námitkou proti způsobu vyřízení reklamace ceny za vyúčtování č. 730184 nebo námitkou proti způsobu vyřízení reklamace poskytování služby za období 1-3/2013.

Navrhovatel odpověděl dopisem ze dne 10. 2. 2014 nazvaným „Odstranění nedostatku v návrhu“, ve kterém uvádí, že jím podaná námitka je proti způsobu vyřízení reklamace ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací za vyúčtování č. 730184.

Navrhovatel uvádí, že po suspendaci poskytování služby, ke které došlo 17. 12. 2012, uhradil veškeré dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací, a proto měla být služba v souladu s čl. 5.8 VP znovu aktivována bez zbytečného odkladu. Odpůrce ovšem navrhovatele prokazatelně neseznámil s opětovnou aktivací služby, jelikož tato nikdy nebyla znovu aktivovaná. Odpůrce navrhovateli nikdy neposkytl důkaz o aktivaci služby přesto, že stále tvrdí, že je z jeho strany vše v pořádku.

Navrhovatel opět uvádí, že odpůrcem vystavená Výzva ze dne 13. 8. 2013 není daňovým dokladem a že několikrát odpůrce upozornil na skutečnost, že má nefunkční zařízení a vyzval jej, aby tuto závadu odstranil.

Na podporu svých tvrzení přikládá navrhovatel elektronickou komunikaci s odpůrcem.

Dne 4. 3. 2014 nahlédl navrhovatel do spisu, o čemž byl vyhotoven protokol čj. ČTÚ-122 653/2013-637. Navrhovatel navrhl a také doložil jako důkaz čestné prohlášení matky navrhovatele ze dne 26. 2. 2014 o nefunkčnosti odpůrcem poskytnutého koncového zařízení.

Navrhovatel uplatnil náhradu nákladů řízení v celkové výši 2.731,- Kč, které zároveň doložil.

Navrhovatel opakovaně tvrdí, že v rozporu s tvrzením odpůrce nedošlo k opětovné aktivaci služby dne 1. 1. 2013. Dále je toho názoru, že nemělo dojít k účtování plateb za služby, které nebyly poskytovány. Současně rozporuje doručení ve spise evidovaných upomínek, a proto je toho názoru, že nemělo dojít k pozastavení poskytování služeb při neprokázání doručení upomínky s náhradním datem plnění.

Dne 5. 3. 2014 doložil navrhovatel správnímu orgánu I. stupně dopis adresovaný odpůrci s názvem „Elektrorevize“, ve kterém odpůrce žádá o zaslání elektrorevizních zpráv vyhotovených v souladu s normou ČSN 33 1500 „Elektrotechnické předpisy – revize elektrických zařízení“.

Dne 6. 3. 2014 poskytl navrhovatel správnímu orgánu I. stupně jako důkaz upomínku ze dne 13. 6. 2013 na faktury za služby poskytnuté za období 01-03/2013. Dle této upomínky mělo dle tvrzení navrhovatele dojít k pozastavení služby až v sedmém měsíci roku 2013, ale z tvrzení odpůrce je zřejmé, že došlo k pozastavení služby již 25. 3. 2013, čímž byl porušen zákon o elektronických komunikacích.

Dne 7. 3. 2014 poskytl navrhovatel správnímu orgánu I. stupně jako důkaz upomínku ze dne 11. 12. 2012, v níž je uvedeno, že v případě neuhrazení dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací v dodatečné lhůtě, dojde k pozastavení poskytování těchto služeb. Pokud dojde k pozastavení poskytování služeb z důvodu neplacení, bude jeho opětovná aktivace automaticky zpoplatněna. Navrhovatel uvádí, že došlo k přerušení poskytování služeb z důvodu prodlení s úhradou za poskytnuté služby, ale tuto úhradu navrhovatel provedl dne 31. 12. 2012, ovšem poplatek za opětovnou aktivaci služeb, jež měl být v souladu s čl. 5.8 VP a příloženou upomínkou automaticky naúčtován, nebyl nikdy naúčtován.

Z toho vyplývá, že aktivace služeb neproběhla, služba nemohla být funkční v měsících leden až listopad, a proto nemůže odpůrce tvrdit, že služba byla řádně poskytována.

Navrhovatel uzavírá s tím, že služba nebyla poskytována, a proto nemohla být ani účtována, tudíž ze strany odpůrce došlo k nezákonnému obohacení se na úkor navrhovatele.

Po zhodnocení předložených materiálů a právním posouzení věci vydal správní orgán I. stupně dne 11. 3. 2014 rozhodnutí čj. ČTÚ-122 653/2013-637/VI. vyř. – BaR, kterým ve výroku I. námitce navrhovatele částečně vyhověl a sumu za reklamované vyúčtování

č. 730184 ze dne 13. 8. 2013 snížil z částky ve výši 57.257,- Kč na částku ve výši 35.840,- Kč. Ve výroku II. se žádnému z účastníků nepřiznává náhrada nákladů řízení.

V odůvodnění správní orgán I. stupně nejprve uvedl, že navrhovatelem podaná námitka proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací ze dne 13. 8. 2013 č. 730184 znějící na částku 57.257,- Kč (dále též „námitka“) byla podána na elektronickém formuláři dne 20. 11. 2013; reklamace byla navrhovatelem podána dne 10. 10. 2013 a vyřízena odpůrcem dne 21. 10. 2013. Na základě výše uvedeného správní orgán I. stupně konstatuje, že námitka byla podána v zákonné lhůtě.

Správní orgán I. stupně má za prokázané, že k uzavření smlouvy ve znění jejího dodatku došlo dne 25. 5. 2011 na dobu určitou v délce trvání 15 měsíců s účinností od 1. 6. 2011. Dle bodu 8.5 VP byla platnost smlouvy prodloužena po uplynutí sjednané doby trvání o stejné časové období, tj. o dalších 15 měsíců; smluvní vztah zanikl ke dni 30. 11. 2013. Součástí smlouvy byly i VP účinné od 1. 11. 2004. Uzavřením smluvního vztahu vznikla navrhovateli povinnost dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích hradit vyúčtované platby za poskytnuté služby elektronických komunikací.

Vzhledem ke skutečnosti, že se navrhovatel dostal do prodlení s úhradou částek za poskytnuté služby elektronických komunikací, došlo dne 17. 12. 2012 a poté dne 25. 3. 2013 v souladu s čl. 5.5 VP k přerušení poskytování služeb ze strany odpůrce. V čl. 5.6 VP je potom uvedeno, že nárok na úhradu cen za sjednané služby, zařízení a cen za periodické platby není dotčen omezením nebo přerušením služeb či jejich zablokováním dle VP. Proto správní orgán I. stupně konstatuje, že navrhovatel byl povinen hradit ceny za služby (byť je třeba neutilizoval).

Správní orgán I. stupně je také toho názoru, že bylo věcně nesprávné ve sporném vyúčtování ze dne 13. 8. 2013 vyúčtovat i platby po tomto datu, tj. za období 09-11/2013. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně rozhodl, že v části tohoto vyúčtování námitce navrhovatele vyhověl a toto vyúčtování snížil o částku v celkové výši 21.417,- Kč.

K otázce náhrady nákladů řízení správní orgán I. stupně uvedl, že navrhovatel neměl v daném řízení úspěch a odpůrce, ač byl vyzván, žádné náklady řízení neuplatnil, a proto rozhodl v souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích tak, jak je uvedeno ve výroku II.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel v zákonem stanovené lhůtě rozklad, kterým napadá rozhodnutí v celém rozsahu, jelikož správní orgán I. stupně nesprávně posoudil navrhovatelem předložené důkazy.

Navrhovatel upozorňuje na upomínku ze dne 11. 12. 2012, kde je uvedeno, že v případě, že dojde k pozastavení účtu z důvodu neplacení, jeho opětovná aktivace je automaticky zpoplatněna. Služba byla skutečně dne 17. 12. 2012 pozastavena a částka za

dlužná vyúčtování dle předmětné upomínky byla uhrazena dne 31. 12. 2012. Vzhledem ke skutečnosti, že tzv. „aktivační poplatek“ nebyl nikdy načten, nedošlo dle tvrzení navrhovatele k opětovné aktivaci služby. Dle čl. 5.2 VP se ceny za poskytované služby začínají účtovat od okamžiku jejich aktivace ze strany Poskytovatele. Na základě shora uvedeného je dle navrhovatele logické, že odpůrce neoprávněně účtoval ceny za neposkytnuté služby, a tím se chtěl nedovoleně obohatit. Pokud nebyla ze strany odpůrce služba znovu aktivovaná, tak byla v měsíci 1 – 11 roku 2013 nefunkční, čímž se odpůrce prokazatelně dopustil hrubého porušení VP.

Navrhovatel dále uvádí, že s existencí nedoplatku byl seznámen až upomínkou ze dne 13. 6. 2014. V té bylo mj. uvedeno, že pokud navrhovatel neuhradí dlužnou částku ve stanoveném termínu (23. 6. 2013), dojde k pozastavení služeb. Ze strany odpůrce došlo k pozastavení služby již dne 25. 3. 2014. Navrhovatel konstatuje, že tímto jednáním odpůrce došlo k porušení § 65 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, jelikož služba byla pozastavena dřív, než došlo k marnému uplynutí náhradní lhůty.

Navrhovatel se také vyjádřil k úhradě částky za období 1-3/2013 v tom smyslu, že tak učinil, jelikož mu „vymahačská“ společnost **B.** hrozila exekucí a zápisem do registru dlužníků a navrhovatel si jako živnostník nemůže dovolit být v registru dlužníků zapsán. Navrhovatel upozorňuje, že o tuto částku se odpůrce neoprávněně obohatil, a proto ji bude navrhovatel zpětně vymáhat.

Na základě výše uvedeného navrhovatel konstatuje, že správní orgán I. stupně rozhodl nesprávně a neobjektivně, a proto se obrací na Předsedu Rady Českého telekomunikačního úřadu s žádostí o podrobné a objektivní přezkoumání této záležitosti.

Správní orgán I. stupně vyzval odpůrce dopisem ze dne 21. 3. 2014 k vyjádření se k rozkladu. Ten tak učinil dopisem ze dne 4. 4. 2014, ve kterém uvádí, že podaný rozklad je výrazem nesprávného pochopení, záměrné fabulace a nesprávně uvedených souvislostí. Odpůrce proto navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup dle ustanovení § 87 správního řádu (tzv. autoremedura) a dle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis odvolacímu správnímu orgánu spolu se svým stanoviskem.

Podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích *o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též „správní orgán II. stupně“).*

Podle § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích *nevyhoví-li podnikatel poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací reklamaci podané podle § 64 odst. 7 až 9, je účastník, popřípadě uživatel oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do*

1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení (§ 64 odst. 10), jinak právo uplatnit námitku zanikne.

V ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že nemá-li podání předepsané náležitosti, nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu stanoví, že podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálnopisů, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Podle § 2 písm. a) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“) se elektronickým podpisem rozumějí údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojené, a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě.

Dle § 2 písm. b) zákona o elektronickém podpisu je zaručeným elektronickým podpisem elektronický podpis, který je jednoznačně spojen s podepisující osobou, umožňuje identifikaci podepisující osoby ve vztahu k datové zprávě, byl vytvořen a připojen k datové zprávě pomocí prostředků, které podepisující osoba může udržet pod svou výhradní kontrolou, a je k datové zprávě, k níž se vztahuje, připojen takovým způsobem, že je možno zjistit jakoukoli následnou změnu dat.

Na základě podaného rozkladu byl v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále v souladu s § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu. K tomu uvádím následující.

Po prostudování předmětné věci je nutné konstatovat, že k námitce podané navrhovatelem nemělo být správním orgánem I. stupně vůbec přihlíženo, jelikož tato nebyla podána v zákonem předepsané formě.

Ze spisového materiálu vyplývá, že navrhovatel podal reklamaci na vyúčtování ceny dne 10. 10. 2013 a vyřízení reklamace odpůrcem mu byla doručena dne 23. 10. 2013. Navrhovatel poté podal námitku v zákonem stanovené lhůtě 1 měsíce, tj. dne 20. 11. 2013. Tato námitka byla učiněna na předepsaném formuláři elektronickou formou bez zaručeného elektronického podpisu ve smyslu § 2 písm. b) zákona o elektronickém podpisu. Dle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu může být podání učiněno písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě se zaručeným elektronickým podpisem. Podání lze dle

věty druhé tohoto ustanovení učinit pomocí dalších technických prostředků (např. prostřednictvím telefaxu, datové schránky či prostřednictvím veřejné datové sítě) bez použití zaručeného elektronického podpisu, ovšem takto učiněné podání musí být do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první.

Obdobným případem se zabýval i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku č.j. 9 As 90/2008-70 ze dne 23. 9. 2009 uvádí, že: *„podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – nemusí být podepsáno zaručeným elektronickým podpisem za podmínky, že je do 5 dnů potvrzeno v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu.“*. A dále uvádí, že: *„Stěžovatelka (v tomto případě navrhovatel) však své podání učiněné v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu, tj. podání učiněné mimo zákonem předepsanou formu, nijak nedoplnila a na její podání se hledí, jako by nebylo učiněno.“*.

Z výše uvedeného je patrné, že námitka podaná navrhovatelem dne 20. 11. 2013 na elektronickém formuláři bez zaručeného elektronického podpisu nespĺňovala zákonem předepsanou formu, a proto se jí správní orgán I. stupně neměl vůbec zabývat. Podání učiněné navrhovatelem dne 10. 2. 2014 nazvané jako „Odstranění nedostatku v návrhu“ spĺňovalo zákonné náležitosti stran formy podání (bylo učiněno písemně), ovšem toto podání bylo učiněno až po uplynutí zákonem stanovené prekluzivní lhůty 1 měsíc pro podání námítky proti vyřízení reklamace.

K tomu správní orgán II. stupně poznamenává, že námitku proti vyřízení reklamace je skutečně možné podat elektronicky na formuláři dostupném na internetových stránkách Českého telekomunikačního úřadu (www.ctu.cz). Na těchto internetových stránkách je také poučení o tom, že tento formulář je nutné podat v zákonem předepsané formě ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, tzn. v případě elektronického podání podepsaný uznávaným elektronickým podpisem.

Správní orgán II. stupně se také zabýval ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu, jež se týká vyzvání podatele k odstranění vad podání ze strany správního orgánu. K tomu správní orgán II. stupně odkazuje na komentář ke správnímu řádu k ustanovením § 37 odst. 3 a 4 tohoto zákona (Vedral J.: Správní řád, komentář, 2. vydání, Praha, BOVA Polygon 2012, str. 416-417), kde autor uvádí, že: *„povinnost správního orgánu podle odstavce 3 se váže na případy, kdy je učiněno podání, byť vadné. V případě předpokládaném v § 37 odst. 4 věta druhá je však podání učiněno až jeho doplněním písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem v pětidenní lhůtě, byť se zpětnou platností.“*. A dále je zde uvedeno, že *pokud by měl správní orgán vyzývat k doplnění před uplynutím pětidenní lhůty, ... nebyl*

by žádný rozdíl mezi vadným podáním podle odstavce 3 a neúplným podáním podle odstavce 4 věty druhé.

Na základě shora uvedeného správní orgán II. stupně konstatuje, že navrhovatel adresoval svou námitku k věcně příslušnému správnímu orgánu, tj. k Českému telekomunikačnímu úřadu, který je oprávněn rozhodovat spory mezi účastníkem na jedné straně a poskytovatelem služeb elektronických komunikací na straně druhé na základě zákona o elektronických komunikacích, ale tato námitka nebyla podána v zákonem stanovené formě uvedené v § 37 odst. 4 věta první správního řádu, a proto se jí správní orgán neměl vůbec zabývat. Z toho důvodu správní orgán II. stupně v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí ruší a řízení zastavuje.